

25

Izsák fiai: Ézsau és Jákób

¹⁹Ez Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetsége: Ábrahám nemzette Izsákot. ²⁰Izsák negyvenesztendős volt, amikor feleségül vette Rebekát, az arám Betúél leányát, az arám Lábán húgát Paddan-Arámból. ²¹És Izsák könyörgött az ÚRnak feleségéért, mivel meddő volt. Az ÚR pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége. ²²De a fiúk tusakodtak a méhében. Akkor ezt mondta Rebeka: Ha így van, minék is élek? Elment azért, hogy megkérdezze az URat. ²³Az ÚR pedig ezt mondta neki: Két nép van méhedben, két nemzet válik ki belsődből: egyik nemzet erősebb lesz a másiknál, de a nagyobbik szolgál a kisebbnek!²⁴Elérkezett a szülés napja, és ikrek voltak a méhében. ²⁵Kijött az első: vörös volt, és mindenütt szőrös, mint a daróc. Ezért Ézsau nevezte el. ²⁶Azután kijött a testvére, kezével Ézsau sarkába kapaszkodva. Ezért őt Jákóbnak nevezték el. Izsák hatvanesztendős volt, amikor ezek születtek.

Ézsau eladja elsőszülöttségi jogát

²⁷Amikor a fiúk felnöttek, Ézsau a vadászathoz értő, szabadban élő ember lett, Jákób ellenben szelíd sátorlakó.²⁸Ezért Izsák Ézsaut szerette, mert ízlett neki a vad, Rebeka viszont Jákóbot szerette. ²⁹Egyszer Jákób valami főzeléket főzött, amikor Ézsau fáradtan jött meg a mezőről. ³⁰Ézsau azt mondta Jákóbnak: Hadd egyem ebből a vörös ételből, mert fáradt vagyok! Ezért nevezték el őt Edómnak. ³¹De Jákób azt felelte: Add nekem érte azonnal az elsőszülöttségi jogodat! ³²Ézsau ezt mondta: Én úgymint folyton halálos veszélyben vagyok, mire való nekem az elsőszülöttségi jog? ³³Jákób azt felelte: Akkor esküdj meg nekem azonnal! Ézsau megesküdött neki, így adta el elsőszülöttségi jogát Jákóbnak. ³⁴Jákób meg adott Ézsauknak kenyeret és lencsefőzeléket. És ő evett, ivott, azután fölkel, és elment. Ennyire semmibe vette Ézsau az elsőszülöttségi jogot.

Izsák és Rebeka Gerárban

26

¹Egyszer éhínség volt az országban, azon az első éhínségen kívül, amely Ábrahám idejében volt. Ekkor elment Izsák Abímelekhez, a filiszteusok királyához Gerárba. ²Mert megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Ne menj Egyiptomba, hanem abban az országban lakj, amelyet én mondom neked! ³Maradj jövevényként ebben az országban, én pedig veled leszek, és megáldalak, mert neked és utódaidnak adom ezeket az országokat mind, és megtartom azt az esküt, amellyel megesküdtem apádnak, Ábrahámknak. ⁴És úgy megszorítom utódaidat, hogy annyian lesznek, mint az égen a csillag. A te utódaidnak adom mindezeket az országokat, és a te utódod által nyernek áldást a föld összes népei, ⁵mert hallgatott Ábrahám a szavamra, és megtartotta a megtartandókat: parancsolataimat, rendelkezéseimet és utasításaimat. ⁶Izsák Gerárban telepedett le. ⁷Amikor annak a helynek a lakosai a felesége iránt kérdezősködtek, azt mondta, hogy a húga. Félt azt mondani, hogy a felesége, hogy meg ne öljék annak a helynek a lakói Rebeka miatt, mert szép arcú volt. ⁸Amikor már jó ideje ott lakott, történt, hogy Abímelek, a filiszteusok királya kitekintett az ablakon, és meglátta Izsákot, amint a feleségével, Rebekával nevetgél. ⁹Ekkor hívatta Abímelek Izsákot, és ezt mondta: Mégiscsak a feleséged ő! Hogy mondhattad, hogy a húgod?! Izsák ezt felelte neki: Mert azt gondoltam, hogy meg fogok halni miatta. ¹⁰Akkor így szólt Abímelek: Miért tetted ezt velünk? Könnyen megeshetett volna, hogy valaki a nép közül a feleségeddel hál, és akkor bűnbe kevertél volna bennünket. ¹¹Abímelek ezért ilyen parancsot adott az egész népnek: Aki ehhez az emberhez és feleségéhez nyúl, annak meg kell halnia!

Izsák küzdelmei a kutakért

¹²Izsák ezután vetett azon a földön, és százszorosát aratta abban az esztendőben, úgy megáldotta őt az ÚR.¹³Így gazdagodott ez az ember; folyton-folyvást gazdagodott, míg végül is dúsgazdaggá lett. ¹⁴Volt juhnyája, marhacsordája és nagy szolgálhada, s ezért féltékenyek lettek rá a filiszteusok. ¹⁵Mindazokat a kutakat, amelyeket apjának, Ábrahámknak az idejében apja szolgálái ástak, betömték a filiszteusok, és teleszórták földdel.¹⁶Abímelek ekkor így szólt Izsákhöz: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél, mint mi! ¹⁷El is ment onnan Izsák, és Gerár völgyében ütött tábor, és ott lakott. ¹⁸Majd ismét kiásta Izsák azokat a kutakat,

amelyeket apjának, Ábrahámnak az idejében ástak, de Ábrahám halála után a filiszteusok betömtek; és ugyanúgy nevezte el azokat, ahogyan apja nevezte őket. ¹⁹Egyszer Izsák szolgálai a völgyben ástak, és ott olyan kutat találtak, amelyben forrásvíz volt. ²⁰A gerári pásztorok azonban pörlekedtek Izsák pásztoraival, és ezt mondták: mienk a víz! Ezért nevezte el a kutat Északnek, mert civakodtak vele. ²¹Azután más kutat ástak, de amiatt is pörlekedtek, ezért azt Szitnának nevezte el. ²²Onnan is továbbvonult, és egy másik kutat ásott, amely miatt már nem pörlekedtek, ezért azt Rehóbótnak nevezte el, mert ezt mondta: Most már tágas helyet szerzett nekünk az ÚR, és szaporodhatunk ezen a földön. ²³Onnan fölment Beérsebába. ²⁴Azon az éjszakán megjelent neki az ÚR, és ezt mondta: Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak téged, megsokasítom utódaidat szolgálomért, Ábrahámért! ²⁵Ezért oltárt épített ott, és segítségül hívta az ÚR nevét. Felvonta sátrát Izsák, szolgálai meg kutat ástak ott. ²⁶Majd elment hozzá Abímelek Gerárból barátjával, Ahuzzattal és hadseregparancsnokával, Píkóllal. ²⁷Izsák ezt mondta nekik: Miért jöttetek hozzám, hiszen ti gyűlöltök engem, és elűztetek magatok közül? ²⁸De azok ezt felelték: Meg kellett látnunk, hogy az ÚR van veled. Ezért azt mondtuk: Legyen esküvel fogadott megállapodás köztünk és közted! Szövetséget akarunk kötni veled, ²⁹hogy nem teszel rosszat velünk, ahogyan mi sem bántottunk téged, csak jót tettünk veled, és békével bocsátottunk el. Hiszen az ÚR áldott embere vagy te! ³⁰Akkor lakomát készített nekik: ettek és ittak. ³¹Amikor reggel fölkeltek, megesküdték egymásnak, azután elbocsátotta őket Izsák, és békével mentek el tőle. ³²Még aznap megérkeztek Izsák szolgálai, és jelentették, hogy kutat ástak, és ezt mondták neki: Vizet találtunk! ³³És elnevezte azt Sibának, ezért Beérseba annak a városnak a neve még ma is. ³⁴Amikor Ézsau negyvenéves volt, feleségül vette Juditot, a hettita Beéri leányát, és Boszmatot, a hettita Élón leányát. ³⁵Ezek keserítették meg Izsák és Rebeka lelkét.

Jákób csalással szerzi meg az apai áldást

27 ¹Amikor Izsák megöregedett, és annyira meghomályosodott a szeme, hogy nem látott, behívta a nagyobbik fiát, Ézsaut, és így szólt hozzá: Fiam! Az felelt neki: Itt vagyok. ²Izsák ezt mondta: Lásd, én megöregedtem, nem tudom halálom napját. ³Most hát fogd a fegyvereidet, tegzedet és íjadat, menj ki a mezőre, és lőj nekem valami vadat! ⁴Azután készíts nekem jó falatokat, ahogyan én szeretem, és hozd be nekem, hogy egyem, és megáldjalak, mielőtt meghalok! ⁵Rebeka azonban hallgatózott, amikor Izsák a fiával, Ézsauval beszélt. Amint elment Ézsau a mezőre, hogy vadat lőjön, és elhozza, ⁶Rebeka ezt mondta fiának, Jákóbnak: Hallottam, hogy apád a bátyáddal, Ézsauval beszélt, és ezt mondta: ⁷Hozz nekem vadat, és készíts jó falatokat, hogy egyem, és megáldjalak az ÚR színe előtt, mielőtt meghalok. ⁸Most azért, fiam, hallgass a szavamra, amit én parancsolok neked. ⁹Menj el a nyájhoz, és hozd onnan két kecskegidát a javából, hadd készítek abból apádnak jó falatokat, ahogyan ő szereti. ¹⁰Azután vidd be apádnak, hogy egyék, és téged áldjon meg, mielőtt meghal! ¹¹De Jákób ezt mondta anyjának, Rebekának: Igen, de Ézsau bátyám szőrös ember, én pedig simabőrű vagyok. ¹²Hátha megtapogat az apám, és akkor azt hiszi, hogy csúfot űzök belőle, és így átkot szerzek magamnak, nem áldást. ¹³De azt mondta neki az anyja: Engem sújtszon az az átok, fiam, te csak hallgass a szavamra, menj, és hozd, amit mondtam! ¹⁴Elment tehát, elhozta a gidákat, és bevitte anyjának. Anyja pedig elkészítette a jó falatokat, ahogyan az apja szerette. ¹⁵Akkor fogta Rebeka nagyobbik fiának, Ézsauak a legszebb ruháját, amely nála volt otthon, és felöltöztette Jákóbot, a kisebbik fiát. ¹⁶A kecskegidák bőrével pedig beborította a kezét és a sima nyakát. ¹⁷Azután kezébe adta fiának, Jákóbnak a jó falatokat és a kenyeret, amit készített. ¹⁸Akkor Jákób bement az apjához, és így szólt: Apám! Ő pedig így felelt: Itt vagyok. Ki vagy te, fiam? ¹⁹Jákób ezt felelte apjának: Én vagyok Ézsau, az elsőszülötted. Úgy cselekedtem, ahogyan mondtad nekem. Kelj hát fel, ülj fel, és egyél a vadpecsenyéből, azután áldj meg engem! ²⁰Izsák azt kérdezte a fiától: Hogy találtál vadat ilyen hamar, fiam? Ő pedig így felelt: Mert Istened, az ÚR elém hozta. ²¹Akkor ezt mondta Izsák Jákóbnak: Gyere közelebb, hadd tapogassalak meg, fiam, hogy csakugyan te vagy-e az én Ézsau fiam, vagy sem? ²²Jákób közelebb ment apjához, Izsákhöz, aki megtapogatta, és ezt mondta: A hang Jákób hangja, de a kéz Ézsau keze. ²³Nem ismerte meg őt, mivel szőrös volt a keze, mint bátyjának, Ézsauak a keze, ezért áldotta meg őt. ²⁴De megkérdezte: Te vagy az, fiam, Ézsau? Ő így felelt: Én vagyok. ²⁵Akkor ezt mondta: Hozd ide, hadd egyem a fiam vadpecsenyéjéből, hogy utána megáldjalak téged. Odavitte neki, és evett. Bort is vitt neki, és ivott. ²⁶Akkor ezt mondta neki az apja, Izsák: Gyere közelebb, és csókolj meg fiam! ²⁷Odament és

megcsókolta őt. Amikor megérezte ruhájának az illatát, megáldotta őt, és ezt mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, amelyet megáldott az ÚR. ²⁸Adjon neked az Isten égi harmatot, zsiros földet, sok gabonát és mustot. ²⁹Népek szolgáljanak neked, nemzetek boruljanak le előtted! Légy parancsolója testvéreidnek, boruljanak le előtted anyádnak fiai! Átkozott lesz, aki átkoz, áldott, aki téged áld! ³⁰Amikor befejezte Izsák Jákób megáldását, és Jákób éppen csak kijött apjától, Izsáktól, a bátyja, Ézsau is megjött a vadászatból. ³¹Ő is készített jó falatokat, bevitte apjának, és ezt mondta neki: Kelj föl, apám, egyél a fiad vadpecsenyéjéből, és azután áldj meg engem!³²De az apja, Izsák, ezt mondta neki: Ki vagy te? Ő így felelt: Én vagyok az elsőszülött fiad, Ézsau. ³³Megrendült Izsák, megrendülése igen nagy volt, és ezt mondta: Ki volt akkor az, aki vadat lőtt, behozta nekem, meg is ettem mind, még mielőtt megjöttél? Én őt megáldottam, és áldott is lesz!

Ézsau bánata és haragja

³⁴Amikor meghallotta Ézsau apja beszédét, hangosan és igen keservesen fölkiáltott, és azt mondta apjának: Áldj meg engem is, apám! ³⁵Ő pedig ezt mondta: Öcséd jött be alattomban, és ő vette el a te áldásodat. ³⁶Ézsau így felelt: Méltán nevezték el Jákóbnak, hiszen már másodszor csalt meg engem! Elvette az elsőszülöttségi jogomat, most pedig elvette az áldásomat is. Majd ezt mondta: Nekem nem tartottál meg valami áldást? ³⁷Izsák ezt felelte Ézsauinak: Már a parancsolóddá tettem őt, és szolgáljává tettem minden testvérét. Gabonával és musttal is őt láttam el. Mit tehetek most már érted, fiam? ³⁸Ézsau ezt mondta apjának: Csak az az egy áldásod volt neked, apám? Áldj meg engem is, apám! És hangos sírásra fakadt Ézsau. ³⁹Apja, Izsák felelt, és ezt mondta neki: Nem zsiros földön lesz a lakóhelyed, nem hull rád égi harmat. ⁴⁰Fegyvered éltet, öcsédet szolgálod. De ha nekifeszülsz, letöröd igáját nyakadról! ⁴¹Ézsau azonban bosszút forralt Jákób ellen az áldás miatt, mivel őt áldotta meg az apja, és ezt mondta magában Ézsau: Közelednek már a napok, amikor majd apámat gyászoljuk. Akkor meggyilkolom az öcsémet, Jákóbot. ⁴²De Rebekának hírül vitték nagyobbik fiának, Ézsauinak a szavait, ezért magához hívatta kisebbik fiát, Jákóbot, és ezt mondta neki: Bátyád, Ézsau bosszút akar állni rajtad, meg akar gyilkolni. ⁴³Azért, fiam, hallgass a szavamra: indulj, menekülj bátyámhoz, Lábánhoz Háránba! ⁴⁴Lakj nála egy ideig, amíg bátyád haragja elmúlik. ⁴⁵Ha majd elfordul rólad bátyád haragja, és elfelejti, hogy mit követtél el ellene, akkor üzenetet küldök, és hazahozatlak onnan. Miért veszítenélek el mindkettőtöket egy napon?⁴⁶Izsáknak pedig ezt mondta Rebeka: Megutáltam az életemet a hettita leányok miatt. Ha Jákób is a hettita leányok közül vesz feleséget, olyat, mint ezek, ennek az országnak a leányai közül, mit ér akkor az életem?

Izsák Lábánhoz küldi Jákóbot

28¹Ekkor Izsák hívatta Jákóbot, megáldotta, és ezt parancsolta neki: Ne végy feleséget a kánaáni leányok közül! ²Készülj, menj Paddan-Arámba, anyád apjának, Betúélnak a házához, és ott végy feleséget anyád bátyjának, Lábánnak a leányai közül! ³A mindenható Isten pedig áldjon meg, szaporítsa és sokasítsa meg utódaidat, hogy népek gyülekezetévé váljanak. ⁴Adja neked Ábrahám áldását, neked és utódaidnak veled együtt, hogy birtokba vedd ezt az országot, ahol jövevény vagy, amelyet Ábrahámnak adott az Isten. ⁵Így küldte el Izsák Jákóbot, hogy Paddan-Arámba menjen Lábánhoz, az arám Betúél fiához, Rebekának, Jákób és Ézsau anyjának a bátyjához. ⁶Ézsau látta, hogy Izsák megáldotta Jákóbot, és elküldte Paddan-Arámba, hogy ott vegyen feleséget, és amikor megáldotta, ezt parancsolta neki: Ne végy feleséget a kánaáni leányok közül!⁷Jákób engedelmeskedett apjának és anyjának, és elment Paddan-Arámba. ⁸Amikor látta Ézsau, hogy apja, Izsák, a kánaáni leányokat rosszaknak tartja, ⁹elment Ézsau Izmaelhez, és feleségül vette addigi feleségein kívül Mahalatot, Ábrahám fiának, Izmaelnek a leányát, Nebájótnak a húgát.

Jákób álma és fogadalma

¹⁰Elindult Jákób Beérsebából, és Hárán felé tartott. ¹¹Egy olyan helyre ért, ahol eltölthette az éjszakát, mikor a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, azt a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen. ¹²És álmod látott: Egy létra volt a földre állítva, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. ¹³Odafönt pedig az ÚR állt, és ezt mondta: Én vagyok az ÚR, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak. ¹⁴Annynyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni

fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és áldást nyer általad, meg utódod által a föld minden nemzetsége. ¹⁵Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked. ¹⁶Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az ÚR van ezen a helyen, és én nem tudtam! ¹⁷Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja. ¹⁸Reggel fölkel Jákób, fogta azt a követ, amely a fejealja volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére. ¹⁹Azután elnevezte azt a helyet Bételnek, azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve. ²⁰És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát, ²¹és békességben térek vissza apám házába, akkor az ÚR lesz az én Istenem. ²²Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.

Jákób Lábán házában

29¹Jákób azután útnak indult, és elment a keleten élő népek földjére. ²És látta, hogy egy kút volt a mezőn, és három juhnyáj heverészett mellette. Abból a kútból itatták a nyájakat, és a kút száján egy nagy kő volt. ³Amikor minden nyájat összereltek, akkor szokták elgördíteni a követ a kút szájáról, hogy megitassák a juhokat, azután vissza szokták tenni a követ a kút szájára. ⁴Jákób ezt mondta nekik: Hova valók vagytok, barátaim? Azok ezt felelték: Hárániak vagyunk. ⁵Akkor megkérdezte tőlük: Ismeritek-e Lábánt, Náhór fiát? Azt felelték: Ismerjük. ⁶Majd ezt kérdezte: Jól van-é? Azok így feleltek: Jól van. Nézd, a leánya, Ráhel, éppen itt jön a juhokkal. ⁷Ekkor ő így szólt: Hosszú még a nap, nincs itt az ideje, hogy beterelessék a jószágot. Itassátok meg a juhokat, azután menjete, legeltessetek! ⁸De azok ezt felelték: Nem tehetjük, amíg minden nyájat össze nem terelnek, és el nem gördítik a követ a kút szájáról, hogy megitathassuk a juhokat. ⁹Még beszélgetett velük, amikor megérkezett Ráhel az apja juhaival, mert ő legeltette azokat. ¹⁰Amikor Jákób meglátta Ráhelt, anyja bátyjának, Lábánnak a leányát, és anyja bátyjának, Lábánnak a juhait, odalépett Jákób, elgördítette a követ a kút szájáról, és megitatta anyja bátyjának, Lábánnak a juhait. ¹¹Jákób azután megcsókolta Ráhelt, és hangos sírásra fakadt. ¹²Jákób elmondta Ráhelnek, hogy ő rokona az apjának, mert Rebekának a fia. A leány ekkor elszaladt, és elbeszélte ezt az apjának. ¹³Amikor Lábán hallotta a hírt Jákóbról, húgának a fiáról, eléje futott, megölelte, megcsókolta, és bevezette a házába. Ő pedig elmondott mindent Lábánnak. ¹⁴Lábán ezt mondta neki: Bizony, az én csontom és húsom vagy te! Jákób aztán ott lakott nála egy hónapig. ¹⁵Akkor Lábán ezt mondta Jákóbnak: Ha rokonom vagy is, nem kell ingyen szolgálnod nekem. Mondd meg nekem, mi legyen a béred? ¹⁶Volt pedig Lábánnak két leánya: a nagyobbiknak a neve Lea, a kisebbiknek a neve Ráhel. ¹⁷Lea gyenge szemű volt, Ráhel pedig szép termetű és szép arcú volt. ¹⁸Ezért Ráhelt szerette meg Jákób, és ezt mondta: Szolgállok neked hét esztendeig a kisebbik leányodért, Ráhelért. ¹⁹Lábán azt felelte: Jobb, ha hozzád adom, mintha más emberhez adnám. Maradj nálam! ²⁰Így szolgált Jákób Ráhelért hét esztendeig, de ez csak néhány napnak tűnt neki, annyira szerette őt.

Jákób házassága Leával és Ráhellel

²¹Utána Jákób ezt mondta Lábánnak: Add hozzám a feleségemet, mert letelt az időm. Hadd menjek be hozzá!²²Lábán össze is gyűjtötte annak a helynek valamennyi lakóját, és lakodalmat rendezett. ²³De amikor este lett, fogta a leányát, Leát, és őt vitte be hozzá. Jákób be is ment hozzá. ²⁴Lábán a szolgálóját, Zilpát, leányának, Leának adta szolgálóul. ²⁵Jákób csak reggel látta, hogy Lea van vele. Akkor ezt mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Hát nem Ráhelért szolgáltam nálad? Miért csaptál be engem? ²⁶Lábán így felelt: Nem szokás nálunk, hogy a kisebbiket az elsőszülött előtt adják férjhez. ²⁷Töltsd el ezt a lakodalmi hetet, aztán neked adjuk amazt is a szolgálodért, ha másik hét esztendeig szolgálsz nálam. ²⁸Jákób úgy is tett, eltöltötte azt a hetet. Azután Lábán hozzáadta Ráhelt, a leányát, feleségül. ²⁹Lábán a szolgálóját, Bilhát, leányának, Ráhelnek adta szolgálóul.³⁰Jákób bement Ráhelhoz is, és Ráhelt jobban szerette, mint Leát. Így szolgált Lábánnál még másik hét esztendeig.

³¹De az ÚR látta Lea megvetett voltát, és megnyitotta az ő méhét, Ráhel ellenben meddő maradt. ³²Lea teherbe esett és fiút szült. Rúbennek nevezte el, mert azt mondta: Meglátta az ÚR nyomorúságomat, most már szeretni fog a férjem. ³³Azután ismét teherbe esett, fiút szült, és azt mondta: Bizony, meghallotta az ÚR, hogy milyen megvetett vagyok, azért adta nekem ezt is. És elnevezte őt Simeonnak. ³⁴Majd újra teherbe esett, fiút szült és azt mondta: Most már ragaszkodni fog hozzám a férjem, mert három fiút szültem neki. Ezért nevezte el őt Lévinek. ³⁵Megint teherbe esett, fiút szült és azt mondta: Most már hálát adok az ÚRnak. Ezért nevezte el őt Júdának. Azután nem szült egy ideig.

30¹Amikor Ráhel látta, hogy ő nem tud szülni Jákóbnak, féltékeny lett Ráhel a nényjére, és ezt mondta Jákóbnak: Adj nekem fiaikat, mert ha nem, belehalok! ²Jákób haragra gerjedt Ráhel ellen, és így szólt: Talán Isten vagyok én, aki megtagadja tőled a méh gyümölcsét? ³Ő pedig ezt felelte: Itt van Bilha, a szolgálóm, menj be hozzá, és ha majd a térdemen szül, az ő révén nekem is lesz fiam. ⁴Így adta hozzá feleségül Bilhát, a szolgálóját, Jákób pedig bement ahhoz. ⁵Bilha teherbe esett, és fiút szült Jákóbnak. ⁶Akkor ezt mondta Ráhel: Ítélt ügyemben Isten, meghallgatta szavamat, és adott nekem fiút. Ezért nevezte el őt Dánnak. ⁷Megint teherbe esett Bilha, Ráhel szolgálója, és másik fiút szült Jákóbnak. ⁸Ráhel ezt mondta: Isten volt velem a küzdelemben, amikor a nénémmel küzdöttem, és győztem is! Ezért nevezte el őt Naftálinak. ⁹Amikor látta Lea, hogy egy ideje nem szül, fogta a szolgálóját, Zilpát, és feleségül adta Jákóbnak. ¹⁰És Zilpa, Lea szolgálója fiút szült Jákóbnak. ¹¹Akkor ezt mondta Lea: Szerencsém van! Ezért nevezte el őt Gádnak. ¹²Zilpa, Lea szolgálója másik fiút is szült Jákóbnak. ¹³Akkor ezt mondta Lea: Boldog vagyok! Bizony, boldognak mondanak engem a leányok! Ezért nevezte el őt Ásérnak. ¹⁴Egyszer Rúben búzaaratáskor kint járt a mezőn, mandragórát talált, és elvitte anyjának, Leának. Ráhel azt mondta Leának: Adj nekem a fiad mandragórájából! ¹⁵Ő pedig azt felelte neki: Talán kevesled, hogy elvetted a férjemet, a fiam mandragóráját is el akarod venni? Ráhel azt mondta: Veled hálhat az éjszaka a fiad mandragórájáért! ¹⁶Amikor Jákób megjött este a mezőről, Lea eléje ment, és ezt mondta: Énhozzám jöjj be, mert bérbe vettelek a fiam mandragóráján. És vele hált azon az éjszakán. ¹⁷Isten pedig meghallgatta Leát, aki teherbe esett, és ötödik fiút szült Jákóbnak. ¹⁸Akkor ezt mondta Lea: Megadta Isten annak a bérét, hogy szolgálómat a férjemhez adtam. Ezért nevezte el őt Issakárnak. ¹⁹Megint teherbe esett Lea, és hatodik fiút szült Jákóbnak. ²⁰És ezt mondta Lea: Megajándékozott engem az Isten szép ajándékkal. Most már velem lakik a férjem, mert hat fiút szültem neki. Ezért nevezte el őt Zebulonnak. ²¹Azután leányt szült, és Dinának nevezte el. ²²Megemlékezett Isten Ráhelről is, meghallgatta Isten, és megnyitotta a méhét. ²³Teherbe esett, fiút szült, és ezt mondta: Elvette Isten a gyalázatomat! ²⁴Elnevezte Józsefnek, és ezt mondta: Adjon nekem az ÚR még másik fiút is!

Jákób meggazdagodik

²⁵Történt, hogy miután Ráhel megszülte Józsefet, Jákób azt mondta Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek haza a szülőföldemre! ²⁶Add ki a feleségeimet és gyermekeimet, akikért szolgáltam neked! Hadd menjek el, hiszen te tudod, hogy mennyit dolgoztam nálad! ²⁷Lábán azt felelte neki: Bárcsak jóindulattal néznél rám! Megtudtam a jelekből, hogy teérted áldott meg engem az ÚR. ²⁸És azt mondta: Szabd meg a bért, amivel tartozom, és én megadom. ²⁹Jákób azt felelte neki: Te tudod, hogyan szolgáltalak, és mivé lett nálam a jószágod. ³⁰Az a kevés, amid volt jövetelem előtt, sokra szaporodott, mert megáldott téged az ÚR a lábam nyomán. De mikor tehetek már valamit a magam családjáért is? ³¹Ekkor ő azt mondta: Mit adjak neked? Jákób így felelt: Nem kell adnod nekem semmit, ha megteszed ezt az egyet: Tovább legeltetem és őrzöm a nyájadat. ³²De ma végigjárom egész nyájadat. Különíts el abból minden pettyes és tarka bárányt, minden fekete bárányt a juhok közül, meg a kecskék közül is a tarkát és a pettyest: ez legyen a bérem. ³³Az mutatja meg, hogy igaz ember vagyok-e, hogy majd amikor eljössz megnézni a béremet, lopott jószág lesz nálam mindaz, ami nem pettyes vagy tarka a kecskék között, és nem fekete a juhok között. ³⁴Lábán ezt mondta: Jó, legyen úgy, ahogy mondod. ³⁵És elkülönítette még azon a napon a csíkos lábú és tarka bakokat, minden pettyes és tarka kecskét, mindazt, amelyiken valami fehérség volt, és minden feketét a juhok közül, és a fiaira bízta. ³⁶Majd három napi járóföldet hagyott maga és Jákób között. Jákób pedig tovább legeltette Lábán többi

juhait.³⁷Jákób vágott gyenge nyárfa-, mandulafa- és platánfavesszőket és fehér csíkokat vágott beléjük, úgyhogy kilátszott a vesszők fehére.³⁸És odarakta a kecskenyáj elé a csíkos vesszőket a vályúkba és itatókba, ahová inni járt a nyáj. Mert akkor szoktak pározni, amikor inni jártak.³⁹Ott pározott a nyáj a vesszők előtt, és ezért csíkos lábúakat, pettyeseket és tarkákat ellett a nyáj.⁴⁰Azután különválasztotta Jákób a juhokat, és szembefordította a nyájat Lábán csíkos lábú és fekete nyájával. Így szerzett magának külön nyájakat, amelyeket nem eresztett Lábán juhok közé.⁴¹Valahányszor a nyáj fejlettebb állatai pároztak, odarakta Jákób a vesszőket a vályúkba a nyáj elé, hogy a vesszőket látva pározzanak.⁴²De amikor satnya volt a nyáj, nem rakta oda, úgyhogy Lábánnak jutottak a satnyák, Jákóbnak pedig a fejlettebbek.⁴³Így ez az ember egyre jobban gyarapodott, lett neki sok nyája, szolgálója, szolgálója, tevéje és szamara.